

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Reus Dimecres 22 de Desembre de 1897

Núm. 34319

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

CEPS AMERICANS

MALALTÍAS DELS ULLS

L'oculista de Tarragona D. J. MIRO accident gúsos á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 á 5 de la tarde. Consulte: Arrabal Santa Anna, número 1, pisí primer, cantonada al carrer Monterols.

Los demés dies en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarde.

Tos Desapareix ràpidament usant lo XEROP SERRA

No conté opini morfina, per als noys sens cap perill. Vegis lo que pot administrarse

Marcial Ombrás (Propietari) im el Y Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions. — Preus reduïts y autenticitat garantizada. — Cinch milions d' estacas, y un milió de barbats.

SECCIÓ DOCTRINAL

La pau de Cuba

La desgraciada mort del tinent coronel Sr. Ruiz posa sobre l' tapet la tan important cuestió del pacificament de Cuba per les vías pacíficas.

Ai convences lo govern del complet fracàs del sistema de rigor per combatre als insurrectes, hi envia lo general Blanco, generalment conegut per sos sentiments humanitaris, que tingue ocasió de demostrar en variis dels períodes que ha sigut capitá general de Catalunya.

Malament havia trobat Cuba son antecessor, y malament l' ha trobat ell.

Cosa estranya! Al marxar en Weyler, totòhem estava confiat de que ho acabaria en un temps molt llony; estaven confiats sabent que hi anava a disposar d' emplear molt rigor, contra 'ls que defensaven la independència de sa pàtria, sense recordar que assaltants encara no s' són un sige que també combatérem á foch y á sanch per nostra independència. s' són al seu torn adreçat

Als acoris del bullanger pès-doble de «Càdiz», la gent s' entusiasmá y s' donava per segur que en Weyler arribaria á la Habana, y si l' endemà s' hauria

La que paga més contribució de la província FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

HORT DE PAU ABELLO tocant a la carretera de Tarragona

Arrelats molt superiors. — Preus ventajosos. — Atenció

Per tractar en lo mateix hort o carrer primer del Roser n.º 4.

Hi ha anat en Blanco portant l' autonomia. Aquest remey aplicat al principi, haguera produbit bons efectes. ¿Pero així?

Los insurrectes, estan en lo cas dels que pletejan ab seguretat d' èxit! Quan la part contraria, veient-ho tot á rodar, plena de por prepara un arreglo, per salva-var alguna cosa, l' altre no ho vol y ben tonto forse veient son triomf segur y no lluyna.

La autonomia es l' arreglo que los insurrectes no volen? Pel mateix procediment que s' vol acabar (sembla que ab probabilitats d' èxit) la guerra a Filipinas, se voldria acabar la de Cuba, y a n' aquest objecte sortir al camp insurrecte l' tinent coronel Sr. Ruiz que segons noticies ha pagat ab la vida sos desitjos de pacificar Cuba... ¡Un altre mort!

Y los insurrectes diuen que tots los emissaris que vagin ab proposicions de pau sufriran igual sort...

Resultat, cent mil famílies que ploran la perduta de sòrs volguts, y Don Quijote... potser trobi à Cuba, l' «Caballero de Blanca Lluna» que li senti las costelles... Y lo pitjor, es que la llissó no aprofitara...

ENRICH MONTANE.

Sobres el teatro

En lo sigei passat Rousseau, eminent publicista fràces gens sospitos del mistich, deya que l' teatro es la càtedra del diable; y á pesar de que no hem de ser nosaltres qui s' fassí solidari de tal afirmació, que 'ns sembla una mica aventuradeta pera ser sentada així en absolut, be' s' pot dir que en més d' una occasió no ha de semblar infundada, ja que en efecte, s' ha caminat tant en la via del extravio, que apenas si sentim plaher en lo que té tendencia á cosa lliure. Diguin si no 'ls lectors que son aficionats al teatro, á quina classe de sentiment estètic sol inclinar-se l' públich, quinas representacions son rebudas ab més mostras de satisfacció y agrado, y ben segur que convindrán en què l' públich no vol més que riure, encara que per conseguirlo tinga que enemistarse un xich ab la moral. Per alguna cosa s' haurá dit que

«el vulgo es necio y pues lo paga, es justo»

se hablarle en necio para darle gusto.

y no hi há que extranyer que l' teatro no siga sempre la escola de las bohas costums, com ha definit un crítich, sens daptar atenintse més que á lo que sol ser en realitat á lo que deuria ser.

Però no'ns fiquem ara en jeremiades del art dràmatic; val més que ploricons preferir passar en qu' escau

el teatre de representació hermiosa de la vida humana,

y una vegada sentit així aném á veure quin dels di

versos gèneros dramàtics pot reputar-se de més profit, la tosa ensenyansa y pràctica aplicació.

Nosaltres no tenim cap inconvenient en declarar qu' hem sentit sempre més atracció per les produc-

cions escèniques en que s' aprenen retratadas les coses

tums de la societat actual, preferint, ademés, aquellas a

en què s' pintan las sencilles y sòbries escenes de la ci

llar, les que s' desenvolupen intrincades y poch comunes

arguments. La muller que plora á solas desvios d' un

marit que no li fa cas, sense escàndols, sense venjarse

d' altre manera que ab estimarlo rada dia més, ni di-

buxarse en sos llabis una somrisa dolsa al matí que melàncona obté ab més entusiasmament nos-tres aplausos que la que baladreja de la seva desgracia y a cada moment troba medi d' espontaneïtjat ab qualsevol sobre la seva dissort matrimonial; l' enamorat jove que sacrifica sa ditxa al benestar de sa adorada que va a casar-se, si a ma ve, ab un senyor respectable, a qui sobran diners y anys y a qui ella no estima, ens es més simpàtic que l' galà arrebatat que alborota ab crits d' imprecacions; l' home de bé que contrariat per la fortuna corre a sa ruina, ab lo cap alt y seré l' cor, ens conmou més que l' que acaba per malestar de sa sort y pegarse un tiro. Y així per l' estil, aquesta es per-nostres la manera de educar y formar el cor.

Quan al teatro s' fa alvàs creyem qu' es d' alta conveniència social procurar que les donas no s' quedin a casa pimplorantse devant del mirall per anar a sarau; sino portarlas allí. Lluny de perdreshi en freqüentar lo teatro s' hi guanya considerablement, ja que si es cert alló de que per escriure de la dona es precis arrencar una ploma de las alas del amor. En lo teatro la dona apren lo llenguatge del cor, a coneixer los tressors que en certes ànimes se tancan y a estudiar la família en sa vida íntima a vegades ben diferent de la que exteriorment se manifesta. S' ha dit, y tots podém havero observat, que una dona enamorada canta y toca d' una manera singular, tant, que l' oido menos pràctic y esversat l' alcança, y l' cor més dur percebeix sa influència; gen qué consisteix? No es cosa facil satisfacer aquesta pregunta; mes no falta qui assegura que obereix a que l' amor serà sempre la més grata y comovedora de totes las melodias. Y nosaltres podém afirmar qu' es fill de la constant observació el que la dona qu' en lo teatro no s' conmou, no plora, ne sufreix ab la representació del dolor y tristesa, es incapaç de sentir la grandiositat del verdader efecte y de comprender l' es tendres y delicats sentiments.

Nosaltres entenem que la dona per ser tal ha de ser la ternura personificada; te un deix de repulsiva la que fent gala de varonil enteresa y alardejant de qualitats privativas del sexe masculí, se vanagloria de no afectar-se per nimietats y de tenir la sanch freda del estoich davant del sufriment ajed. Es cosa horrorosa, senyors, un «mari-matxo» y digne de planyer l' home que l' adquiereix en propietat; perque aqueix desgraciat no ha de saber jamay lo que es la ditxa, que pot donaria la dona que es un sér armònicament oposat al home.

Al teatro la dona apendrá a sentir, a estimar, a ser esposa, a ser mare; perque res hi ha que mogui tant a la pràctica de la virtut com lo desitj de gosar la pau domèstica.

Y si las representacions dramàtiques no poguessen donar aquells resultats, diríam que l' teatro serveix menys que l' ball y que per lo tant poch ens deuria importar la existència d' aquesta institució, ja que no resultaria per mostra de virtuts.

ARTS Y LLETRES

Instantania

No fa un alé d' ayer, per lo camp s' exten la boyra, una boyra de matinada, cendrosa fosca y humida tot se dibuixa ab vaguedat de somni y s' confon fins a desapareix; sembla que una mà invisible ho esborri.

Fa fred; la terra està cuberta per la gebrada, les fulles dels arbres grogues com malalts ferits de mort, se desprenen de les branques y van cayent a terra ahont se ajuntan y barrejan com si vulguessin aparellar-se per morir totes plegades.

Quietut, silenci, tot somort, gris y blanch.. No se sent mes que la remor de les gotas de gebrada, que al fons relisca per les branques y cauen al demunt de la fullàraca que com catifa s'esten per terra. Sembla que l' arbres plorin sus fallas perdades.

S' sent un esbatech d' ales; un vol de corbs atrevessa l' espai.....

Allà al lluny, en l' horitzó la boyra va aclarintse, poch a poch, com si tingués mandra. La claror del sol s' esbandeix en polsina plateizada, que recula y avanza, sembla que tiugui por de eixir.

Una bufada de vent, fereix la boyra, la esprimiss, y un raig de llum acolorieix lo paisatge: tot vibra enlluerna y pren relleu. Lo vent es mes fort, los arbres s' agronzen, y cau una pluja de fulls, rodolan per terra, se alsan unes, s' ajahuen altres, se topen, se desuneixen, fan rotllos, y s' apilotan, tot depresa ab furia vertiginosa.

Qui sap ahont van! Sembla que fugin, se busquin, juguin ó se barallin ó que s' petonejin.

¡Que trista es la tardor! quin planys que fan los arbres orfens de fulla!

Tot s' envà y s' esitngeis, tant sols hi queda, com avans, seriosos tristes y endolats, senyalant lo infinit, los xiprers. Aquests arbres, ni floreixen ab la calor ni es mustigan ab lo fred. Son lo simbol de la mort.

HORTENSI GUÈLL

Madrid 97.

CRÒNICA

OBSEERVACIONS METEOROLÒGICAS

del dia 21 de Desembre de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vació	BARÓMETRE aneròide	GRAU d'hu-mitat	PLUJA en 24 hores	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER-par-ticular
9 m.	756	100	14	14	Plujós	
3 t.	757	100				

HORAS d'obser-vació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS
	Maxima	Minim.	Term. tipo	direccio	classe
9 m.	sol... 15	40	12	NE.	6
3 t.	Sombra 15	43	NE.	CumNin	66

Sembla que ja està confirmada la mort del tinent coronel Ruiz.

Lo general Weyler ha declarat responsable del fusellament al senyor Moret que a portat a Cuba, opina lo general, una política de desastre plantejant la autonomia sens comptar ab los verdaders directors dels rebels.

Lo general Weyler dia que encara se poden salvar l' honor y la soberania d' Espanya, reunint prompte las Corts, desfent la autonomia y emprendent una política contraria a la que actualment se segueix en la gran Antilla.

Mal nos sembla la idea d' acabar la guerra per las reformas políticas sens comptar ab los insurrectes, pero molt pitjor seria endesdirnos de lo que havém fet y continuar la guerra per la guerra.

¿Qui anirà allá? gd' hont sortirán los diners? Los que tal defensan deuen contar ab las seves vidas y ab las seves fortunas para seguir la guerra. Si així es, visca la guerra per la guerra! Fins així s' ha obligat al poble a ferla, just es que així posin ells. La feyna ben repartida no cansa tant. Ja que hi ha mort la joventut treballadora al menos que hi vaja a morir la gaudiaría.

Ab numerosíssim acompañament en què figuraven totes las celebracions literaries y artísticas de París, ha sigut transportat lo cadaver d' Alfons Daudet al cementiri del Pére Lachaise.

Sostenien las cintas del fèretre Zola, Lamaitre, Henrique, Drumont, Hervieu y l' editor Charpentier.

Darrera de las numerosas coronas dedicadas al difunt hi anaven delegacions de la Societat de Literatura, de la Societat de Autors Dramàtics, del Circul de la Crítica, etc.

Al arribar al cementiri parlà Zola ab brevetat y ab emoció fondíssima, que sapigué comunicar al auditori.

Lo recaudat ahir per concepte de Consums en la Administració d' aquesta ciutat, puja a la cantitat de pessetas 905'61.

Copiém del darrer número de *Madrit Català* que acabém de rebre:

«Portats per l' afany de ser útils en tot lo que en nosaltres forsas estiga als catalans que resideixen a Madrid ó que viuen a Catalunya, procurarem establir tots aquells serveys que creguém puguen convenirloshi.

Per de prompte, podém anunciar que nostra administració s' encarregará de fer tota classe de suscripcions als periódics de Catalunya y als de Madrid, ab la comissió acostumada per las personas que no sian subscriptors nostres, y de franch pels que ho sian.

Així mateix, posantnos en relació ab las llibrerías de Madrid y de las principals poblacions de Catalunya, servirém, ab iguals condicions que las ditas per las suscripcions als periódics, los llibres que ns demanin.

Més endavant establirém altres serveys que anirém anunciant oportunament.

Es d' agrair a dit periódic tan hermosa tasca.

L' acreditat llibreter Joan Batlle, acaba de colecciar y publicar un magnífich «Calendari Català» que recorda los que ab lo mateix titol feya sortir anteriorment lo mestre en Gay Saber en Francesch Pelay y Briz. Figura en la portada un preciós dibuix alegòrich de don Anton Utrillo, Comensa ab lo santoral per l'

any 1898 contenint ab preferència sants catalans; es aquest un travall molt curiós, pacient y meritor que fins ara no s' havia intentat.

Mossen Collell hi té un valent article de salutació. Ademés hi ha revistas polítiques, artístiques, literaria-musical y necrològica deguts respectivament als senyors Maspons y Camarasa, Joaquim Cabot, E. Moliné y Brasés, Esteve Sunyol y Ramón N. Comes; firman altres articles los senyors Rubió y Lluch, Puiggari, Brunet y Bellet, Carreras y Candi, Font y Sagüé, Fina y altres; ademés hi ha hermosas poesies dels senyors Aguiló, Rubió y Ors, Verdaguera, Masriera, Ubach y Vinyeta, Amer, senyora Moncerdà, Trullol y altres. Greyém que aquest calendari tindrà molta acceptació.

A principis del any pròxim venider, se començarà l' impresió d' algunes obres importants per Galícia per la materia de que tractarán y per la competència y nom dels autors.

S' ha publicat a Manlleu lo primer número de *El Ter*, periòdic independent.

Desitjém al nou company llarga y pròspera vida per be dels veïns d' aquella vila, de cules interessos serà segurament un valent y decidit defensor *El Ter*.

Es interessant lo següent suelto de *Madrit Català*: «Un periòdic que aquí s' publica, un periòdic petit, com les miras a que obreixi se fundació, parla de l' industria catalana ab un tó y ab unes maneres que no sembla sino que ho escriquin los de Babia pels de la Xina.

Que la fabricants de Terrassa y Sabadell no anuncien perqué los seus generos se puguin vendre com si fossin inglesi....

¡Cà, home! Aquesta *martingala* se la porten los comerciants d' aquí y d' altres punts d' Espanya. Lo qual prova que las fàbrics de Catalunya produueixen a lo menos tant bo com las d' Inglaterra.

Que fan be Madrit y las demés províncies d' Espanya al no interessarse per Catalunya, puig tampoch se recorda Catalunya del rest d' Espanya, a qual costa viu....

Ben net: las contribucions que pegan totes las províncies d' Espanya fan cap a Catalunya, y allí, ab las suhors dels altres, portan una vida de princeps. Tots los catalans, qui mes, qui menos, ab anar una volta al mes a l' oficina a cobrar la nomina, arrastran cotxe y *Vueltas de abajo*.

Aquells amos de fàbrica que passan deu y dotze horas al escriptori; aquells majordoms que treuen un pam de llengua dia y nit; aquells ajitams d' obrers y obreras que suhan sanch y sayga per guanyar lo nostre pa de cada dia, no son catalans: son marquesos y comptes de la vila del Os, son los rentistes que s' llevan a la una de la tarde, esmorsan a Fornos ó a Lhardy, passejen a cavall ó ab carretela durant la tarda, van a lluir lo frac y l' monocle a Apolo, al Real ó a la Princesa, sopan al «Veloz», al «Casino» ó a la «Penya», posan unes cuantas mil pessetas a una sota, corren alguna aventura alegre y retiran a las quatre ó les cinc de la matinada.

Y los milions que s' recaudan a Catalunya per las necessitats del Tresor y... dels tresors, no son mes que un tapa ulls pels pobres que travallan y no viuen a costa de ningú. Catalunya no paga un centí, ni dona un soldat.

Sí, sí; fan be los de Madrid al no interessarse per Catalunya.

¿Qué los importa los seus interessos si ficen la ma fins al colse en lo seu capital?

Demà, dia 23, s' estrenarà a París lo drama de don Angel Guimerà, «Terra baixa», traduït al francés per Mr. Bertal.

Del mateix notable autor dramàtic se representarà en lo teatre Espanyol de Madrid durant la present temporada una obra nova de la que tenim les millors notícies.

SECCIO LITERARIA

El planx del inútil

Ai, mare... la meva mare... iaycetes seo Oi ei, germans!... els meus germans!... iaycetes seo Dugues voltes, en pocs mesos, se rissons davells si he-i atravesat el mar; sup al cricco, fagin hem si am cant a goig la primera, iaycetes seo la segona gemegant, iaycetes edem sup aligiu cantaba mentres la patria. iaycetes seo ei, me'n anava a defensar; iaycetes les armes el tornada maleïtach s' q amasiamen's a l' aber-me en vida quedat, el è areditius relati

Ai, mare!... la meva mare!...
ai, germans!... els meus germans!...
si a cercar-me no vingueria al dia...
no podrà jo atansar m'...
que la cama esquerra m' pesava...
puig hi duc plom encastat...
Si no m'abrossen vosaltres...
no podré pas abrassar-us,
qu' en aquelles llunyes terres
hi he deixat mon millor bras...
Ai, mare!... la meva mare!...
ai, germans!... los meus germans!...
...No he tingut poca tristesa,
cuau he vist el campanar!...
Jo, que vaig sortir del poble
amb un pit meteix qu' un brau...
que sols vaig sentir recansa
d' haber de deixar l' treball...
com un trasto vell tornar-hi...
sens poguer-me guanyar l' apal!...
...I yo a casa hi feré cosa,
no observint ni per capfar...;
com sempre farán tabola
mos amics i mos companys...;
ballerà amb altres ma aimada,
i de mi s' oblidara,
perque ni ellis, ni tampoc ella,
voldrán res am l' esguerrat...
...I, com ma aimada, la Patria
de mi no s' recordarà,
després de dà en sa defensa
ma joventut y ma sanci!...

Ai, mare!... la meva mare!...
ai, germans!... els meus germans!...
ja!... cuant més valgut auria
trobar la mort batallant!...
...Més, lo que no han fet les baies
bè pron la pena ho farà!

CLAUDI MAS I JORNET.

SECCIO OFICIAL

La Palma

Per no estar encara acabades las obras que s' fan en lo local d' aquesta societat y per haverho demanat gran número de socis, la Junta de Gobern ha determinat allargar per tot lo present mes la entrada franca de drets.

Reus 15 Deseembre 1897.—Lo Secretari.

Registre civil
del dia 20 de Deseembre de 1897

Naciments

Ana Papió Martí, de Isidro y Ana.—Teresa Parisio Font, de Narcís y Gabriela.—Dolors Valero Querol, de Carlos y Dolors.—Joan Cañellas Alberich, de Joan y Maria.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Carolina Batiste Ximenes, 1 any, S. Miquel 11.—Ecolástich García Toledo, 34 anys, Raset Suqué 27.—Joseph Banús Porta, 84 anys, Jesús 2.—Joan Trilla Pons, 76 anys, Ayqua Nova 6.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Demetri.
Sant de demà.—Santa Victoria.

SECCIO COMERCIAL

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	65·35	Filipinas	96·37
Exterior	81·50	Aduanas	96·37
Amortisable	17·50	Cubas 1886	96·25
Frances	22·70	Cubas 1890	79·62
Norts	61·68	Obs. 6 0 0 Fransa	96·75
Exterior París	32·70	Obs. 3 0 0 >	52·70
París		Londres	33·50

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los països.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realitzadas en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

	De Valencia a Reus
Interior	65·36
Exterior	81·50
Colonial	96·34
Norts	22·25
Obligaciones Alum. 1886	52·87
	Obligs. 3 0 0 Frances. 55·63
	Filipinas 95·

	PARÍS
Exterior	81·53

	GIROS
París	32·70

	Londres
	33·50

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallés Sureda, D. Joan Llauderó Prats, don Jean Vallés Valduvi y D. Francisco Prius Demestre.

Londres à 90 dias fetxa. operacions

» à 8 » vista.

París à 30 » » »

Marsella à 8 » » »

VALORS LOCALS DINER PAPER. OPER.

	ACCIONS	010	010	010
Gas Reusense		850		
Industrial Harinera		0		
Banch de Reus	520	520		
Manufactura de Algodon.	70	100		
C. Reusense de Tranvias,				
privilegiadas al 5 per cent.		180		
Societat Hidrofòrica	435	450		

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 19

De Bilbao y escalas en 22 dias, vapor «Cabo San Vicente», de 1017 toneladas, ab efectes, consignat à don M. Peres.

De Civitavecchia en 7 dias berg. gol. «Baltasar», de 190 ts., ab dogas, consignat à don Joan Mallol.

De Malaga y escalas en 4 dias, vapor «Játiva», de 793 ts., ab efectes, consignat à don Anton Mas.

De Glasgow y escalas en 24 dias vapor «Colón», de 509 ts., ab tránsit, consignat als senyors Mac Andrews y C.

Despatxadas

Cap.

Entradas del dia 20

De Cetze en 1 dia v. «Correo de Cartagena», de 258 ts. ab bocoyos buys, consignat als Srs. Viuda y Nebot de P. Ferrer y Mary.

De Sant Carlos de la Rápita en 3 dias llaut «Fortuna», de 50 ts. ab sránxit, consignat à D. Joan Mallol.

De Ibiza en 3 dies pail. «Santiago», de 75 ts. ab tránsit, consignat als Srs. Viuda y Nebot de P. Ferrer y Mary.

De Ibiza en 3 dias pail. «San Bernardo», de 44 toneladas, ab tránsit, consignat als senyors Viuda y Nebot de P. Ferrer y Mary.

De Malgrat en 2 dias, l. «2.º Remedios», de 35 toneladas, ab tránsit, consignat als senyors Argenté y Rodriguez.

Despatxadas

Pera Marsella y escalas vapor «Cabo San Vicente», ab carga general.

Pera Génova y escalas vapor «Játiva», ab carga general.

Pera Valencia l. «2.º Remedios» ab tránsit.

Pera Cetze vapor «Correo de Cartagena» ab vi.

Pera Barcelona pail. «Santiago» ab tránsit.

Pera Badalona l. «Fortuna» ab tránsit.

Pera Glasgow y escalas v. «Colón», ab carga general.

Pera Barcelona berg. gol. «Francisca Antonia» ab tránsit.

ANUNCIS PARTICULARS

GRAN CAFÉ RESTAURANT DE PARÍS

Pera las próximas Festas de Nadal, s' expendirán en aquest acreditat establiment:

Galls d' indis rostits desde 12 pesetas.—Galantina trufada.—Formatje de tocino.—Cap de porch-singlal.

—Pernil de York.—Pastels de llebre y perdiz.—Ostras verdes de Santander.—Biscuit Glacé.

Se suplica oportunitat en los encárrechs.

CROMOS Y TARJETAS

pera Nadal, Any nou y Reys.

Desde las mes luxosas á las mes senzillas se confeccionan en la impremta d' aquest diari.

TELEGRAMAS

Madrid 21.

Lo ministre de la Gobernació ha confirmat la noticia relativa al fusellament del tinent coronel Ruiz. Aquest, avans de sortir de la Habana, sens dubte

pressentint lo que anava à suocelirli, otorgà testament.

S' acaba de rebre un despaig de Cuba manifestant que han sortit de la Habana un batalló y dos escuadrons pera recullir lo cadáver del infortunat militar.

«El Nacional» publica un article tractant dels cablegramas que envia l' general Blanco donant compte de las operacions realitzadas durant la dezena à Cuba.

Diu que l' s' confeciona l' ministre de la Guerra, denchs, afegeix, no diuen res.

A aquest propòsit recorda l' parte d'ahir en lo que se ressenya la defensa de Guamo y que al cap d' avall no expressa lo que ocorrègu en lo mencionat fet d' armes.

«El Imparcial» ha rebut un cablegrama de Manila comunicantli que s' han presentat ja l' rebeldes pròxims à aquella capital.

Numerosos indis que vivien en lo camp rebelde s' han presentat à Taala.

Les partidas dels cabecillas Aguinaldo se' concentren à Vianarats, à quin punt aniran demà los generals Tejeiro y Monés pera ferse càrrach de las armes dels insurrectes.

D' aquesta missió se'n aixecaà un acta, en la que's farà constar que la Assamblea filibuslera y l' s' cabecillas regoneixen la soberania d' Espanya, sotmetentse al un poderiu.

L' acta la firmaran los comissionats Paterno, Artecho y Natividad.

S' ignora encara lo que farà lo cabecilla Rizal, qual paradero s' ignora.

A pesar d' això hi ha qui espina que aquest que se' insurrecte s' acullirà à indult y marxara à Hong Kong.

—Telegrafian de Corunya que ha mort lo governador civil d' aquella capital, Sr. Lepalaza.

—A Pamplona regna molt d' entusiasme ab motiu del comportament del tinent Murzabal, fill de Navarra, que s' va batre ab heroisme à Guamo (Cuba).

—Lo Gobern te noticies de que Aguinaldo y Llanera se' preparan pera embarcar en la fetxa anunciada per lo general Primo de Rivera al notificar la pacificació de Filipines.

Se desmentix coant s' ha dit sobre l' motins originats per la activitat de Rizal, contraria à lo que han acordat los principals cabecillas rebels.

Aquesta tarda s' ha dit que Rizal també se' presentarà à indult avans de fi d' any.

—Un despaig de Pamplona diu que l' incendi de la fàbrica de asfalt de Bacascoa fou causat intencionalment.

A consecuència d' això han sigut detinguts tres germans que fa pochs dias foren despedits de la fàbrica.

Las autoritats travallen ab molt zel pera esclarir lo fet criminal.

—Lo general Weyler va celebrar à la nit d'ahir una detinguda conferència ab lo senyor Romero Roldo.

—Segons una estadística que publican varis periódics, existeixen en los hospitals de Cuba 34.000 soldats malalts, à quin número s' hi ha d' afegir lo dels que estan també en los cossos.

La estadística de malalts del vom

